

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 51. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 1. oktober 2010
Tidspunkt: Kl. 11.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Flemming Møller (V),
Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Kim Mortensen (S),
Pia Olsen Dyhr (SF), Line Barfod (EL)

Desuden deltog: Økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsen, justitsminister Lars Barfoed og integrationsminister Birthe Rønn Hornbech

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3035 (konkurrenceevne – indre markedsdelen) 11. – 12. oktober 2010

Dagsordenspunkterne 1-4 og 6 hører under Økonomi- og Erhvervsministeriets ressort og blev forelagt af økonomi- og erhvervsministeren.

Dagsordenspunkt 5 hører under Justitsministeriets ressort og blev forelagt af justitsministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil i dag forelægge dagsordenen til konkurrenceevnerådsmødet den 11. og 12. oktober. Jeg forelægger alle sager i dag til Europaudvalgets orientering. Derudover vil jeg kort give en status på realkreditsagen.

1. Funktionen af det indre marked

a) Kommissionens meddelelse om relanceringen af det indre marked

- *Præsentation ved Kommissionen*
- *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3035 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (09) – bilag 554 (referat fra møde med kommissær

Michel Barnier den 16/9-10)

KOM (2010) 0355 – bilag 2 (henvendelse fra Forbrugerrådet af

29/9-10)

b) Kommissionen detailhandelsanalyse om en bedre og mere effektiv detailsektor

- *Status*

KOM (2010) 0355

Rådsmøde 3035 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2010) 0355 – bilag 1 (regeringens hørings svar af 27/9-10 til Kommissionen vedr. høring om detailhandel på det indre marked)

KOM (2010) 0355 – bilag 2 (henvendelse fra Forbrugerrådet af 29/9-10)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den første sag på dagsordenen vedrører det indre marked. På rådsmødet vil Kommissionen orientere om den kommende pakke om det indre marked. Derudover vil Kommissionen præsentere sin analyse af detailhandelen for Rådet.

Pakken ventes i begyndelsen af oktober 2010 og skal gennem en lang række konkrete initiativer bidrage til vækst og beskæftigelse i EU. Kommissionen har lagt op til en præsentation af pakken på rådsmødet.

Pakken forventes at indeholde en lang række konkrete lovgivningsinitiativer på alle de forskellige indre markedsområder. Der vil formentlig være tale om over 50 initiativer vedrørende fri bevægelighed for varer, tjenester, kapital og personer.

Det kan være konkrete forslag om skattekoordination, ophavsretsharmonisering, yderligere harmonisering på varer og serviceområdet, samt en lang række andre initiativer på energiområdet, forbrugerområdet og på det digitale område.

Alle kommende initiativer forventes behandlet enkeltvis efter de almindelige EU-procedurer i Bruxelles og København.

Det indre marked er som bekendt vores største eksportmarked. Det er derfor også afgørende, at det indre marked fortsat udbygges med initiativer, der fremmer fri og fair konkurrence samt sikrer et højt og ensartet beskyttelsesniveau i EU.

Regeringen forventer, at Kommissionen vil fremsætte en ambitiøs pakke for fremtidens indre marked, der vil bidrage til at skabe et globalt konkurrencedygtigt EU. Det er nu, vi skal lægge grundstenene til en grøn omstilling af erhvervslivet. Og det er nu, vi skal handle for at sikre vækst og beskæftigelse i fremtiden i EU.

EU skal investere i initiativer, der forbedrer erhvervslivets vilkår. Det kan for eksempel være gennem bedre adgang til risikovillig kapital for små og mellemstore virksomheder samt fri udveksling af forskning og innovation.

Men det gælder ikke kun inden for EU's grænser. Vi skal også se ud i verden. Her er det helt afgørende, at vi styrker den europæiske eksport og Europas globale konkurrenceevne.

Samtidig vil vi fra regeringens side arbejde for, at pakken vil indeholde initiativer, der øger energieffektiviteten, og forslag, der sikrer, at de digitale muligheder udnyttes til at forbedre rammerne for virksomheder og forbrugere i det indre marked.

For forbrugerne kan det for eksempel ske gennem en styrkelse af mulighederne for e-handel, og for virksomhederne ved at udnytte de digitale muligheder for e-fakturering.

Jeg er glad for at kunne fortælle udvalget, at den seneste udgave af Kommissionens resultattavle for det indre marked viser, at Danmark er det EU-land, der er bedst til at implementere EU's regler på det indre marked.

Derfor er det fra regeringens side vigtigt, at Kommissionen fortsat fokuserer på at sikre, at reglerne og principperne for det indre marked bliver korrekt implementeret i hele EU. Det er til gavn for dansk erhvervsliv og dermed for dansk eksport, fordi det indre marked er vores vigtigste eksportmarked.

Kommissionen har også analyseret detailhandelen i Europa.

Detailhandlen er et af de største beskæftigelsesområder inden for EU, og 20 pct. af de europæiske små og mellemstore virksomheder er beskæftiget inden for sektoren.

Regeringen er derfor enig i, at det er fornuftigt at fokusere på detailhandlen. Vi skal sikre de bedste vækst- og konkurrencevilkår for den europæiske detailhandel.

I den forbindelse finder regeringen det særlig positivt, at Kommissionen sætter den grænseoverskridende e-handel på dagsordenen, da der er et stort potentiale for øget aktivitet her.

På selve rådsmødet vil jeg tage Kommissionens præsentation af indre markeds-pakken og detailhandelsanalysen til efterretning.

Jeg forventer at komme tilbage her i udvalget og drøfte sagen nærmere på et senere tidspunkt, når pakken er offentliggjort.

Pia Adelsteen henviste til, at Dansk Erhverv mener, at de betragtninger, Kommissionen kommer med, ligger langt fra den virkelighed, vi kender i Danmark. Derfor ville hun gerne høre fra økonomi- og erhvervsministeren, hvor megen betydning Kommissionens detailhandelsanalyse ville have for forholdene i Danmark.

Hun studsede over, at man i Kommissionens rapport nævnte, at det var et problem, at der var så mange forskellige åbningstider i medlemslandene, og spurgte, hvori problemet lå, og om Kommissionen ønskede, at man lavede en europæisk lukkelov.

Økonomi- og erhvervsministeren henviste vedrørende detailsektoren til, at vi i Danmark har nedsat et detailhandelsforum, som skal se på de generelle rammer for detailhandelen, som er udfordret i Danmark, fordi virksomhederne søger til de store byer.

Han sagde, at Kommissionen gerne vil have et overblik over åbningstiderne i medlemslandene, men ikke har tænkt sig at blande sig i de enkelte landes politik på området.

Pia Olsen Dyhr spurgte, hvordan regeringen vil arbejde med løndumping, som er et af de punkter, Kommissionen vil prioritere højt, og hvad man vil gøre med hensyn til grøn vækst. Hun var helt enig med regeringen i, at man skal prioritere forbrugerrettigheder højt.

Hun bad regeringen komme med en redegørelse, når Kommissionens pakke bliver offentliggjort, og i den forbindelse forklare, hvordan den passer med den danske lovgivning, og om den ville betyde en forøgelse eller en sænkning af beskyttelsesniveauet.

Økonomi- og erhvervsministeren lovede Pia Olsen Dyhr, at regeringen ville drøfte Kommissionens pakke med Folketingets partier, når den bliver offentliggjort, og foreslog, at man ventede til den tid med at tage konkret stilling til prioriteringen.

Formanden gjorde opmærksom på, at Europaudvalget har taget initiativ til, at der afholdes en høring om det indre marked, og at økonomi- og erhvervsministeren har lovet at deltage. Høringen vil finde sted den 24. november.

2. Forslag til forordning om en sprogordning for EU-patentet

– *Orienteringsdebat*

KOM (2010) 0350

Rådsmøde 3035 – bilag 1 (samlenotat side 8)

KOM (2010) 0350 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 21/7-10)

Økonomi- og erhvervsministeren: Andet punkt på dagsordenen vedrører EU-patentets oversættelsesordning. EU-patentsagen er en af hovedprioriteterne for det belgiske formandskab.

Europæisk erhvervsliv har i mange år haft en modernisering af det europæiske patentsystem højt på sin ønskeliste. Patentsystemets positive effekter på virksomhedernes innovation og vækstskabelse fremhæves gang på gang af industrien.

Og der er noget om snakken. Det europæiske patentsystem er umoderne og fragmenteret i forhold til f.eks. USA, Japan, Kina og Korea.

I sommer fremsatte Kommissionen forslag til løsning af det udestående, der handler om EU-patentets oversættelsessystem. Sprogregimet for oversættelse af patenter har været en stor hindring for vedtagelse af EU-patentet i en årrække. I foråret 2004 blokerede flere lande for den dengang foreslåede sprogløsning.

Som situationen tegner sig, er der bred opbakning til Kommissionens nuværende forslag.

I efteråret 2009 blev Rådet enig om EU-patentet – dog uden at have løst spørgsmålet om oversættelsesprog og 3 andre udeståender, som man nu søger at løse enkeltvis. Derfor har Kommissionen fremsat forslag til et oversættelsessystem i en særskilt retsakt.

Forslaget lægger op til, at der kan ansøges om patenter på alle EU-sprog, men at sagsbehandling og oversættelser kun sker på tre sprog, nemlig engelsk, tysk og fransk.

Som en nyskabelse i forhold til tidligere foreslås desuden, at patenterne bliver tilgængelige på alle EU-sprog via maskinoversættelse.

For regeringen er det centralt, at forslaget fører til en snarlig realisering af EU-patentet. Regeringen støtter derfor Kommissionens forslag, om end vi hellere havde set en begrænset oversættelsesordning, hvor der blot blev oversat til engelsk.

Emnet blev drøftet på det uformelle rådsmøde den 29. september i Bruxelles, hvor jeg også deltog i debatten, og vurderingen er, at der er bred opbakning til forslaget blandt medlemslandene. To lande ser dog fortsat ud til at være imod forslaget, fordi deres sprog ikke indgår i løsningen. De kan blokere for vedtagelse af forslaget, da det skal vedtages med enstemmighed i Rådet.

Denne situation kan opstå på selve rådsmødet, hvor sagen er på til politisk drøftelse. Sker det, har Kommissionen, formandskabet og flere andre lande nævnt

muligheden for at gå videre med forslaget efter proceduren om forstærket samarbejde.

Et forstærket samarbejde kan ifølge traktaten påbegyndes på anmodning af mindst ni medlemslande, hvis det er sidste udvej.

Det forventes, at det kun er sprogforordningen, der skal drøftes på rådsmødet i denne omgang. Men tages der skridt til en anmodning om forstærket samarbejde, vil Kommissionen skulle udarbejde et nyt forslag, som jeg så vil komme tilbage med her i udvalget.

Pia Adelsteen var indstillet på, at man skulle have et EU-patent, idet det ville betyde en lettelse for virksomhederne. Hun mente, at så længe man kunne søge patentet på sit eget sprog, kunne det vel ikke være det store problem, at behandlingen foregik på hovedsprogene.

Kim Mortensen spurgte, hvilke lande der i givet fald vil blokere.

Hvis de to lande blokerer, og en række lande vil gå videre med et forstærket samarbejde, mener regeringen så, at Danmark skal være blandt disse lande?

Økonomi- og erhvervsministeren svarede Kim Mortensen, at de to lande, som overvejer at blokere, er Italien og Spanien, som åbenbart synes, at de mister noget, hvis patentet ikke bliver udstedt på deres sprog. Fra dansk side ser vi sådan på det, at et EU-patent er udtryk for en implementering af det indre marked, og at det vil betyde utroligt meget for EU. Derfor synes vi, det er meget vigtigt, at vi får det igennem. Økonomi- og erhvervsministeren havde svært ved at forstå de stærke følelser, nogle lande har på området, men de kan være historisk betingede.

3. Kommissionens meddelelse om en ny turismepolitik for Europa – verdens førende rejsemål

– Præsentation ved Kommissionen

– Rådskonklusioner

KOM (2010) 0352

Rådsmøde 3035 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Økonomi- og erhvervsministeren: Tredje punkt på dagsordenen vedrører Kommissionens meddelelse om en ny turismepolitik for Europa.

Det overordnede formål med Kommissionens meddelelse er at styrke turismens konkurrence- og bæredygtighed ved at sikre en mere samordnet tilgang til turismeinitiativer.

Fra regeringens side støtter vi dette. Det er positivt, hvis EU's turismepolitik i højere grad kan sammentænkes med EU's indre markedspolitikker.

Med dette mål for øje arbejder Kommissionen i sin meddelelse ud fra fire delmål, der skal støtte turismens positive udvikling.

For det første skal konkurrenceevnen forbedres i den europæiske turistsektor. Her lægger Kommissionen for eksempel op til en mere innovationsorienteret turistindustri. Det, synes jeg, lyder som en rigtig god idé, der giver plads til, at turismesektoren kan blive grønnere.

I forlængelse heraf er det andet delmål at fremme en bæredygtig, ansvarlig og kvalitetspræget turisme. Kommissionen ønsker for eksempel at udvikle et europæisk mærke for kvalitetsturisme for at øge forbrugernes sikkerhed og tillid til turismeprodukter. Mærket vil skulle udvikles på grundlag af medlemsstaternes erfaringer, og her vil Danmark stå stærkt med vores gode kvalitetsstandard.

For det tredje lægger Kommissionen op til, at bevidstheden om Europa som en række bæredygtige og kvalitetsprægede rejsemål skal styrkes.

Endelig ønsker Kommissionen som det fjerde at udnytte potentialet for turismeudvikling i EU's politikker og finansielle instrumenter.

Regeringen er enig i, at det er en god idé at se på de eksisterende tiltag, der findes for at styrke turismesektoren, og vurdere, om de kan gøres bedre. Men det er endnu vigtigere, at de initiativer, der eventuelt igangsættes fremover, er initiativer, der reelt har en effekt for væksten i turismesektoren.

I de videre forhandlinger omkring Kommissionens turismemeddelelse vil regeringen derfor lægge vægt på, at Kommissionens forslag til initiativer begrundes i grundige analyser, der skaber merværdi også for det danske turisterhverv.

Pia Adelsteen syntes, det var glimrende, at man tog fat på turismepolitikken. Hun spurgte, hvilken holdning økonomi- og erhvervsministeren havde til høringssvaret fra Kommunernes Landsforening, som er lidt bekymret for, om man vil koordinere ferieperioderne.

Økonomi- og erhvervsministeren svarede, at Kommissionen ikke forestiller sig, at man skal lave en fælles europæisk feriesæson, men gerne vil have et overblik over feriesæsonen, der jo ligger lidt forskelligt. Vi holder ferien lidt før, man gør i Sydeuropa.

4. Innovativ union – bidrag fra rådet (konkurrenceevne) til Det Europæiske Råd i december

– *Præsentation ved Kommissionen*

– *Udveksling af synspunkter*

KOM [2010] 0546

Rådsmøde 3035 – bilag 1 (sammenotat side 20)

Økonomi- og erhvervsministeren: Den sidste sag på dagsordenen vedrører en innovativ union. Dette er ét af de syv flagskibsinitiativer i Europa 2020-strategien for vækst og beskæftigelse.

Kommissionens meddelelse om en innovativ union er blevet udskudt flere gange og når formentlig ikke at blive fremsat inden rådsmødet. Jeg forventer derfor, at drøftelsen vil være en mere generel udveksling af synspunkter om behovet for innovationsfremmende initiativer.

Og det ser jeg frem til. For selv om vi endnu ikke kender indholdet af Kommissionens meddelelse, er der en forventning om, at den bl.a. indeholder initiativer, som skal skabe stærkere kobling mellem forskning og innovation med henblik på at styrke væksten i Europa. Det kan vi fra regeringens side støtte.

Men der skal også fokuseres på initiativer, som kan give virksomhederne lettere adgang til finansiering. Det kan for eksempel være ved at skabe mere mobilitet for venturekapital over landegrænserne.

Fra regeringens side vil vi også fremføre over for Kommissionen, at det er en dansk prioritet, at man på EU-plan tager initiativer, der gør det lettere for virksomhederne at handle med deres intellektuelle ejendomsrettigheder. Vi forestiller os for eksempel en EU-markedsplads for handel med patentrettigheder, svarende til den som vi har etableret i Danmark.

At styrke rammevilkårene for virksomhedernes innovation er afgørende for, at danske og europæiske virksomheder kan klare sig i den globale konkurrence. Derfor ser vi fra regeringens side meget frem til, at Kommissionen offentliggør sin meddelelse og den videre dialog herom.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (Omarbejdning)

– *Information fra formandskabet. Sagen ventes vedtaget på et senere rådsmøde*

KOM (2009) 0126

Rådsmøde 3035 – bilag 2 (samlenotat side 1)

KOM (2009) 0126 – bilag 2 (Grundnotat af 13/11-09)

KOM (2009) 0126 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 408 (side 1082 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 12/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 402 (side 906 FO, tidlig forelæggelse i EUU 16/4-10)

Justitsministeren: Tak for besøget af nogle af jer ovre i Justitsministeriet om det retlige forbehold i forhold til Stockholmprogrammet. Jeg lovede nogle papirer til Europaudvalget og Retsudvalget.

Derudover kan jeg sige, at jeg netop er blevet opmærksom på, at der ligger et papir fra Rådets juridiske tjeneste, som analyserer konsekvenserne af det retlige forbehold i forhold til ændringerne af de gældende regler. Det er et meget kompliceret papir. Når vi har været i stand til at udrede, hvad der står i det, vil vi også analysere det. Jeg vil helst vente med at orientere jer om tingene, indtil jeg selv ved, hvad vi taler om. Det er altid en god ting.

Og så til sagen. Den 12. maj 2010 forelagde jeg sagen om direktivforslaget om bekæmpelse af forsinkede betalinger i handelstransaktioner med henblik på forhandlingsmandat.

Når jeg i dag vender tilbage til sagen, skyldes det, at der den 13. september 2010 mellem Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet er opnået enighed om en førstebehandlingsaftale. Det belgiske formandskab vil på det kommende rådsmøde om konkurrenceevne den 11.-12. oktober orientere om sagen. Når Europa-Parlamentet senere har stemt om forslaget, hvilket forventes at ske den 20. oktober, vil forslaget blive sat på dagsordenen som et A-punkt på et efterfølgende rådsmøde.

Som jeg redegjorde for under min seneste forelæggelse, så drejer forslaget sig helt grundlæggende om at styrke kreditors retsstilling ved forsinket betaling. Det sker bl.a. ved nye regler om betalingsfrister for såvel private virksomheder som offentlige myndigheder og nye regler om krav på kompensation for inddrivelsesomkostninger. Endvidere forhøjes tillægsrentesatsen fra 7 til 8 procent.

Udvalget har modtaget et revideret notat om sagen, som indeholder en gennemgang af forslaget og de konsekvenser, forslaget vil have for dansk ret.

I forhold til det nævnte notat har jeg dog lige en præcisering. Det vedrører artikel 6 om urimelige kontraktvilkår. Her faldt forhandlingerne således ud, at en bestemmelse i en aftale, som udelukker morarente ved for sen betaling, skal anses

for at være klart urimeligt, og ikke – som anført på side 6 i samlenotatet – alene formodes at være klart urimelig. Dette skete som led i bestræbelserne på at nå et kompromis med Europa-Parlamentet, og selv om vi havde foretrukket den rene formodningsregel, rokker denne ændring ikke ved vores grundlæggende holdning til forslaget.

Vi er altså fra dansk side fortsat overordnet positive over for det forslag, som der nu er opnået enighed med Europa-Parlamentet om. Der er efter regeringens opfattelse fundet en fornuftig balance mellem på den ene side hensynet til at skabe mere effektive retsmidler mod forsinket betaling og på den anden side hensynet til aftalefriheden.

Med henblik på at opnå en aftale har såvel Rådet som Europa-Parlamentet været nødt til at give sig på visse punkter, men som sagt mener jeg, at der er fundet en fornuftig balance med den tekst, som der nu er flertal for blandt medlemsstaterne og enighed med Europa-Parlamentet om.

Som jeg tidligere har redegjort for, har det været vigtigt for Danmark, at aftalefriheden mellem erhvervsvirksomheder ikke begrænses ved at fastsætte absolutte betalingsfrister.

Efter forslaget kommer der bl.a. til at gælde en almindelig betalingsfrist på 30 dage mellem erhvervsvirksomheder, som kan fraviges ved udtrykkelig aftale. Hvis der aftales en længere betalingsfrist, må den dog ikke være klart urimelig over for kreditor.

Det er regeringens opfattelse, at en sådan bestemmelse tilgodeser virksomhedernes konkrete behov for at kunne aftale længere frister, samtidig med at den beskytter kreditor mod urimeligt lange betalingsfrister.

For så vidt angår ordregivende offentlige myndigheders betalingsfrister har Danmark støttet, at betaling som altovervejende udgangspunkt skal ske inden for 30 dage, idet Danmark dog samtidig har arbejdet for, at der bør kunne aftales en anden og længere betalingsfrist. Vi har også arbejdet for, at der ikke kom til at gælde forskellige betalingsfrister inden for den offentlige sektor, herunder særlige frister for f.eks. sundhedssektoren, idet vi ikke har fået nogen tungtvejende begrundelse for behovet for sådanne særlige frister.

Netop spørgsmålet om ordregivende offentlige myndigheders betalingsfrister har imidlertid været meget væsentligt for Europa-Parlamentet, der har stået fast på et krav om indførelse af en absolut længste betalingsfrist på 60 dage for ordregivende offentlige myndigheder. Rådet har som led i et samlet kompromis om forslaget imødekommet Parlamentet på dette punkt.

Kompromiset indebærer, at ordregivende offentlige myndigheder som udgangspunkt skal betale inden for 30 dage, men at der vil kunne aftales en længere betalingsfrist på maksimalt 60 dage, hvis det kan begrundes i kontraktens særlige karakter. Der kommer med andre ord til at gælde en absolut betalingsfrist på 60 dage for ordregivende offentlige myndigheder.

For så vidt angår spørgsmålet om at give medlemsstaterne mulighed for at forlænge den almindelige betalingsfrist på 30 dage for visse dele af den offentlige

sektor, herunder navnlig sundhedssektoren, har både Europa-Parlamentet og en række medlemsstater ønsket en sådan mulighed. Medlemsstaterne får efter forslaget mulighed for – f.eks. inden for sundhedssektoren – at fastsætte regler om en almindelig betalingsfrist på op til 60 dage i stedet for den almindelige 30-dages frist.

Et andet punkt, som har givet anledning til visse vanskeligheder under forhandlingerne med Europa-Parlamentet, er tillægsrentesatsen. Parlamentet ønskede en tillægsrentesats på 9 procent, mens Rådet foretrak den nugældende sats på 7 procent. Resultatet af forhandlingerne er endt med et – synes jeg, meget salomonisk – kompromis på 8 procent.

Selv om vi som sagt havde foretrukket, at der ikke kom til at gælde absolutte betalingsfrister for ordregivende offentlige myndigheder eller forskellige betalingsfrister inden for den offentlige sektor, ændrer det ikke ved den overordnet positive holdning til forslaget. Det samme gælder med hensyn til forhøjelsen af tillægsrentesatsen.

Vi kan således tilslutte os den førstebehandlingsaftale, som der er opnået enighed om med Europa-Parlamentet, og som støttes af det fornødne kvalificerede flertal blandt medlemsstaterne.

Formanden takkede for, at man ville få nogle notater som opfølgning af mødet i Justitsministeriet om konsekvenserne af vort retlige forbehold, og bebudede, at udvalget ville præcisere, hvilke emner man gerne ville have belyst i notaterne.

Hun ville også gerne have det papir over, som var kommet fra Rådets juridiske tjeneste.

6. Siden sidst

Kommissionens kommende ændringer til kapitalkravsdirektivet CRD IV)

– *Orientering om status på sagen*

Økonomi- og erhvervsministeren: Jeg vil kort orientere om status på revision af kapitalkravsdirektivet og betydningen for dansk realkredit siden sidst. Jeg mødtes – ligesom udvalget – med Kommissær Barnier, da han var i København for fjorten dage siden.

Kommissæren og jeg havde en god drøftelse, og jeg har et indtryk af, at Kommissionen vil strække sig langt for at finde en løsning, således at det danske realkreditsystem ikke undermineres.

Regeringen vil i løbet af efteråret fortsætte dialogen med Kommissionen og andre lande for at finde en løsning, der tilgodeser Danmark.

Kommissionen forventes at fremlægge forslag til revision af direktivet i starten af 2011. Jeg vil i den forbindelse vende tilbage til udvalget om sagen.

Formanden nævnte også mødet med kommissær Barnier og tilføjede, at Europaudvalget havde sendt et brev til kommissæren om det danske realkreditsystem. Hun var glad for, at økonomi- og erhvervsministeren også havde taget sagen op.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3034 (retlige og indre anliggender) den 7.- 8. oktober 2010

Dagsordenspunkterne 1-9 hører under Justitsministeriets ressort og blev forelagt af justitsministeren.

Dagsordenspunkterne 10-19 og 21 hører under Integrationsministeriets ressort og blev forelagt af integrationsministeren.

Justitsministeren: Torsdag og fredag i næste uge afholdes der i Luxembourg rådsmøde om retlige og indre anliggender. Udvalget har modtaget et samlenotat om sagerne på rådsmødet, og jeg kan oplyse, at alle sagerne på dagsordenen for RIA-rådsmødet forelægges til orientering.

Rådsmødet er det første formelle rådsmøde under det belgiske formandskab. Det er ret sent inde i det belgiske formandskab, at det første formelle rådsmøde afholdes. Det betyder, at de to næste rådsmøder afholdes allerede i begyndelsen af november og december. Så det varer ikke længe, før jeg igen skal forelægge en rådsmødedagsorden her i udvalget.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om de væsentligste af sagerne, men udvalget er naturligvis velkommen til også at spørge til de sager, som jeg ikke selv nævner.

Som jeg flere gange før har redegjort for her i udvalget, blev samarbejdet om politi og strafferet med Lissabontraktaten en del af det overstatslige samarbejde. Det indebærer bl.a., at samarbejdet om politi og strafferet i dag er omfattet af det danske retsforbehold med den virkning, at Danmark ikke vil kunne medvirke til vedtagelsen af ny EU-lovgivning om politi og strafferet. Det betyder f.eks., at Danmark ikke vil kunne deltage i vedtagelsen af dagsordenens punkt 1, 2, 3 og 9.

Formanden gjorde opmærksom på, at punkt 12 drejer sig om et direktiv om sæsonarbejdere, som bl.a. det østrigske parlament mener er i strid med nærhedsprincippet. På baggrund af det har Europaudvalget sendt et brev til fagudvalgene om en ny procedure, man har tænkt sig at følge, når der kommer negative udtalelser om nærhedsprincippet fra andre nationale parlamenter.

Integrationsministeren: Nu nævner formanden punkt 12. Jeg forelægger dagsordenspunkterne 10-19, der alle er til orientering. Punkt 13 er dog udgået.

Jeg vil alene nævne punkterne 10-12, 14 og 19, mens jeg for de øvrige punkter henviser til samlenotatet.

Afslutningsvist vil jeg orientere om en sag på mit område, som er på vej ved EU-Domstolen.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske beskyttelsesordre*

– *Orientering fra formandskabet*

COD (2010) 0817

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 3)

COD (2010) 0817 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 22/9-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1145, senest behandlet i EUU 28/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 679, behandlet i EUU 12/2-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Sagen er blevet nævnt over for udvalget flere gange før, senest forud for rådsmødet i juni.

Tanken med forslaget er, at en person, som er undergivet en såkaldt beskyttelsesforanstaltning i én medlemsstat, fortsat kan være undergivet denne foranstaltning, selv om personen tager ophold i en anden EU-medlemsstat. En beskyttelsesforanstaltning vil bl.a. kunne bestå i tiltag, der beskytter en person mod chikane eller lignende fra en anden person.

Efter Lissabontraktatens ikrafttræden skal direktivforslag behandles både i Rådet og i Europa-Parlamentet, og på rådsmødet i juni blev det besluttet at oversende forslaget til Europa-Parlamentet.

På rådsmødet i næste uge forventes formandskabet at orientere om resultatet af afstemningen i Europa-Parlamentets udvalg, men der lægges ikke op til en egentlig debat om dette dagsordenspunkt.

Jeg kan i øvrigt nævne, at vi endnu ikke kender resultatet af denne afstemning.

Pia Olsen Dyhr syntes, forslaget så ganske fornuftigt ud. Det tager jo især sigte på at beskytte voldsramte kvinder, således at de kan blive beskyttet over grænserne. Hun var klar over, at det var omfattet af det danske retsforbehold, men det er der jo mange partier i Folketinget, der gerne vil have afskaffet. Derfor kan man godt tænke sig, at forslaget på et tidspunkt også kommer til at gælde i Danmark.

I anledning af at rigsadvokaten havde udtalt, at det ikke er alle typer af beskyttelsesforanstaltninger, der findes i dansk lovgivning, spurgte hun, om regeringen overvejede at øge beskyttelsesniveauet i den danske lovgivning og gennemføre forslaget i dansk ret.

Pia Adelsteen nævnte, at rigsadvokaten i sit hørings svar pegede på, at der kunne være en fare forbundet med, at den person, der udøvede volden, kunne få oplysninger om, hvor ofret befandt sig. Det fandt hun bekymrende.

Kim Mortensen pegede på, at i denne sag og i tre andre af dagsordenens sager er Danmark undtaget, fordi vi har et retligt forbehold. Han forudså, at der ville komme et stigende antal sager af den karakter. Det måtte han kon-

kludere efter det gode møde, man havde haft i Justitsministeriet herom. I relation til en række andre sager på dagsordenen kan Danmark heller ikke være med i fællesskabet, hvilket betyder, at vi får dårligere mulighed for f.eks. at bekæmpe børnepornografi og kriminalitet.

Han spurgte, om konsekvensen af, at vi har et retligt forbehold, med hensyn til punkt 1 på dagsordenen, er, at danske voldsramte kvinder er dårligere stillet end kvinder i andre lande i EU. Og om det betyder, at voldsramte kvinder fra andre EU-lande er dårligere stillet, når de opholder sig i Danmark, end når de f.eks. opholder sig i Tyskland.

Han spurgte, om Danmark kan ændre på situationen ved at lave en parallelaf-tale eller ved at tilpasse den danske lovgivning.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen, at der skulle være taget højde for de betænkeligheder, rigsadvokaten havde været inde på med hensyn til at den voldelige part skulle få oplysninger om, hvor den voldsramte befandt sig.

Justitsministeren bekræftede over for Kim Mortensen, at danske voldramte kvinder vil blive ringere stillet end kvinder fra andre EU-lande, idet de ikke vil være omfattet af beskyttelsesforanstaltningerne, når de befinder sig i andre EU-lande.

Vi kan ikke umiddelbart gøre noget ved det gennem ensidige danske skridt, for hele mekanismen går jo ud på, at der skal være en gensidig anerkendelse. Det forudsætter, at vi kan indgå en parallelaftale på mellemstatsligt plan. For det første er det ikke sikkert, de andre lande vil indgå en sådan aftale, og for det andet kan det tage meget lang tid. Justitsministeren mente, Danmark vil være interesseret i at indgå en parallelaftale, men på nuværende tidspunkt kunne han ikke sige, om det ville lykkes.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ret til information under straffesager*

– *Præsentation*

KOM (2010) 0392

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 12)

KOM (2010) 0392 – bilag 1 (grundnotat af 22/9-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Punkt 2 drejer sig om et direktivforslag om ret til information under straffesager.

Der er tale om et nyt forslag, som på rådsmødet bliver præsenteret for ministrene.

Forslaget er en del af den køreplan om styrkelse af mistænkte og tiltaltes proceduremæssige rettigheder, som Rådet vedtog i november sidste år. Forslaget lægger op til, at personer, der er mistænkt eller tiltalt i en straffesag, skal informeres om deres rettigheder i forbindelse med sagen.

Forslaget regulerer som udgangspunkt alene myndighedernes forpligtelse til at informere om, hvilke rettigheder man har som mistænkt eller tiltalt. Hvis en mistænkt efter den pågældende medlemsstats lovgivning f.eks. har ret til at få en advokat, lægger direktivforslaget op til, at den mistænkte skal underrettes om denne rettighed. Men det er vigtigt at understrege, at direktivforslaget ikke regulerer, hvornår en mistænkt har ret til at få en advokat, men alene fastsætter, at hvis en sådan ret findes i national ret, skal den pågældende informeres herom.

De rettigheder, som myndighederne efter forslaget skal informere om, er ret til advokatbistand, ret til information om tiltalen, ret til aktindsigt, ret til tolkning og oversættelse og ret til at blive stillet for en domstol – som sagt forudsat at der i national ret findes sådanne rettigheder.

Der er som sagt tale om et helt nyt forslag, der kun i meget begrænset omfang har været drøftet i de relevante arbejdsgrupper.

3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA*

– Status

KOM (2010) 0094

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 24)

KOM (2009) 0135 – bilag 1 (grundnotat af 20/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1151, senest behandlet i EUU 28/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 407, behandlet i EUU 27/11-09)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Det næste punkt på dagsordenen er punkt 3, der handler om forslag til direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.

Forslaget har tidligere været fremsat som et forslag til en rammeafgørelse. På grund af Lissabontraktaten bortfaldt forslaget, men det er nu genfremsat i form af et direktivforslag.

Med direktivforslaget foreslås der en tilnærmelse af medlemsstaternes nationale regler om retsforfølgning af personer, der begår seksuelle overgreb mv. mod børn, om beskyttelse og bistand til ofrene i disse sager og om forebyggelse af sådanne overgreb.

Forslaget har været genstand for en del diskussion blandt medlemsstaterne, og der er fortsat mange spørgsmål, som skal afklares nærmere.

Jeg kan i denne forbindelse nævne et par temaer, som fortsat diskuteres i Bruxelles.

Det drejer sig for det første om spørgsmålet om straffniveauet, og i den forbindelse er der blevet peget på vigtigheden af, at de enkelte lande fortsat kan opretholde den rigtige balance mellem strafferammerne for forskellige typer af forbrydelser i landenes nationale lovgivning. Det er et synspunkt, som Danmark fuldt ud kan støtte.

Et andet tema er kriminalisering af fiktiv børneporno, dvs. billeder af ikke-eksisterende børn eller personer, der ligner børn. Som forslaget ser ud nu, lægges der op til en kriminalisering på området.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at Straffelovrådet i Danmark har fået til opgave at overveje behovet for at udvide kriminalisering af fiktiv børneporno i dansk lovgivning. Udvalget har endnu ikke afsluttet sine overvejelser.

Forude venter fortsatte drøftelser om direktivforslaget, og der kommer efter alt at dømme til at gå lang tid, før forslaget vedtages. Hvis det danske retsforbehold til den tid stadig består, vil vi fra dansk side nøje vurdere, om der vil være behov for helt eller delvist at gennemføre direktivet i dansk ret.

Pia Adelsteen var godt klar over, at forslaget var omfattet af retsforbeholdet, men pegede på, at der i samlenotatet står, at ifølge forslaget skal hver medlemsstat sikre, at fysiske personer, der begår de ovenfor omtalte strafbare handlinger, kan straffes med fængsel indtil 1, 2, 3, 5, 8 eller 10 år – afhængig af forholdets grovhed. Hun hæftede sig ved ordet "indtil" og spurgte, om det i givet fald vil forhindre os i at beslutte, at meget grove forbrydelser på området i Danmark kan straffes med 20 års fængsel.

Der står i samlenotatet, at formålet er, at EU-landenes lovgivning på området skal nærme sig Europarådskonventionen fra 2007. På den baggrund spurgte hun, om dansk lovgivning er på niveau hermed.

Line Barfod mente, det var relativt nyt, at man gik ind i at fastsætte maksimale strafferammer, og pegede på, at der er store forskelle på straffesystemerne i de forskellige EU-lande, og at der må være en sammenhæng mellem strafferammerne for forskellige forbrydelser.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen, at der vil være tale om minimumsbestemmelser, så det enkelte land kan fastsætte højere strafferammer.

Danmark har gennemført Europarådskonventionen.

Line Barfod forstod ikke, at der kunne være tale om minimumsregler, når der står "indtil". Hun tilføjede, at der også er et problem, hvis der er tale om minimumsregler, således at strafferammen ikke må være mindre end f.eks.

5 år.

Justitsministeren fastholdt, at der ikke er tale om maksimumsgrænser. Bestemmelsen har at gøre med, hvad landene har pligt til at gennemføre, men de kan godt gennemføre stramninger derudover.

NOT Men han lovede at fremsende et notat om sagen.

Pia Adelsteen syntes, der lå noget principielt i sagen, og understregede, at det må være det danske Folketing, som fastsætter strafferammerne i Danmark.

4. SIS II

– Status

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 48)

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1152, senest behandlet i

EUU 28/5-10)

EUU alm. del (09) – bilag 402 (side 915, behandlet i EUU 16/4-

10)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 680, behandlet i EUU 12/2-

10)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 4 drejer sig om anden generation af Schengeninformationssystemet, det såkaldte "SIS II", som udvalget jo flere gange tidligere har hørt om.

På rådsmødet i juni fik Rådet forelagt en foreløbig overordnet tidsplan, og det er forventningen, at Kommissionen på rådsmødet i næste uge vil forelægge en endelig overordnet tidsplan og et endeligt samlet budgetoverslag.

Vi ser fra dansk side frem til Kommissionens forelæggelse af den endelige tidsplan og budgetoverslaget. Det er meget vigtigt, at der nu kommer en fornuftig fremdrift i projektet, og at både tidsplanen og budgettet overholdes.

Jeg kan sige, at vi fra dansk side tillægger udvikling af SIS-II projektet stor betydning, og jeg kan godt love udvalget, at det ikke bliver sidste gang, jeg kommer til at orientere om SIS II.

5. Kommissionens meddelelse om ”oversigt over informationsstyring på området frihed, sikkerhed og retfærdighed”

– *Præsentation*

KOM (2010) 0385

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 52)

Justitsministeren: Herefter vil jeg gerne nævne dagsordenens punkt 5, der drejer sig om præsentation af en meddelelse fra Kommissionen om oversigt over informationsstyring på området frihed, sikkerhed og retfærdighed. Meddelelsen gennemgår nuværende og kommende EU-instrumenter om indsamling, lagring og udveksling af personoplysninger med henblik på retshåndhævelse.

Meddelelsen opstiller en række principper, som skal sikre, at den slags instrumenter bliver sammenhængende, afbalancerede, og at der kun iværksættes de lovgivningsmæssige tiltag, som der er behov for.

Jeg kan som et eksempel på et af meddelelsens principper nævne den såkaldte ”bottom-up-politikudformning”, hvor man har fokus på brugernes interesser og sørger for at inddrage de relevante interessenter så tidligt som muligt i processen.

Fra dansk side synes vi, at det er en nyttig meddelelse, og de principper, som Kommissionen foreslår, ser ganske fornuftige ud.

6. Meddelelse fra Kommissionen om indsamling og behandling af PNR-oplysninger

– *Præsentation*

KOM (2010) 0492

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 56)

Justitsministeren: Jeg vil også kort nævne dagsordenens punkt 6 om indsamling og udveksling af passageroplysninger, de såkaldte PNR-oplysninger, hvor Kommissionen på rådsmødet forventes at præsentere en række dokumenter om udveksling af sådanne oplysninger mellem EU og tredjelande.

Kommissionen forventes at komme med forslag til en række vejledende principper i forbindelse med indgåelse og genforhandling af aftaler om udveksling af PNR-oplysninger.

Herudover forventes Kommissionen at ville præsentere udkast til forhandlingsmandater til genforhandling af EU's PNR-aftaler med USA og Australien og til indgåelse af en tilsvarende aftale mellem EU og Canada.

Pia Olsen Dyhr var klar over, at sagen først og fremmest handlede om USA og Australien, og henviste til de diskussioner om personoplysninger, man havde haft om USA i relation til Swift. Hun ville gerne høre nærmere om regeringens overvejelser.

Line Barfod spurgte, hvad Danmark gør for at sikre, at der er den fornødne sikkerhed, hvis vi fortsat udleverer personfølsomme oplysninger til USA, f.eks. om hvilken mad flypassagererne spiser. I den forbindelse henviste hun til, at Datatilsynet ikke mener, at USA kan karakteriseres som et sikkert tredjeland.

Justitsministeren sagde, at der er taget højde for, at man skal beskytte personoplysninger. Han mente, der var den beskyttelse, der er behov for. Det har vi sikret i den aftale, der er indgået med USA. Det er jo allerede sådan i dag, at Danmark under visse omstændigheder kan udlevere personoplysninger til andre lande, herunder USA, til brug for verserende sager.

Line Barfod vidste fra den debat, man havde haft med justitsministeren i Retsudvalget om aftalen med USA, at den drejede sig om indhentning af fingeraftryk og DNA-oplysninger, men her drejer det sig om passageroplysninger. Hun spurgte, hvordan vi i praksis sikrer os, at USA lever op til vore regler om databeskyttelse, idet hun igen pegede på, at Datatilsynet ikke betragter USA som et sikkert tredjeland.

Justitsministeren sagde, at der er den samme beskyttelse af personoplysninger i de to aftaler.

7. Kommissionens redegørelse om EU's indsats mod terrorisme

– *Præsentation*

KOM (2010) 0386

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 60)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 407, senest behandlet i 27/11-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. EU's antiterrorkoordinators anbefalinger vedrørende den retlige dimension af EU's indsats mod terrorisme

– *Præsentation*

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (samlenotat side 64)

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 407, senest behandlet i EUU 27/11-09)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Line Barfod spurgte, om man vil se på terrorlisterne i lyset af de domme, der er kommet fra EU-Domstolen, som underkender nogle af de konkrete sager, hvor man har sat personer på terrorlisten. Hun pegede på, at det dels kan få betydning for enkeltpersoner, dels kan få betydning for mulighederne for at opnå fred, som vi så det i Sri Lanka.

Justitsministeren henviste til, at terrorlister er udenrigsministerens område, så det må man spørge udenrigsministeren om.

Line Barfod var med på, at det er udenrigsministrene, der diskuterer, hvem der skal på EU's terrorlister, men da man på det kommende møde skal evaluere terrorindsatsen, ville hun have justitsministeren til at sige, at man bør tage terrorlisterne op i lyset af de faldne domme.

Justitsministeren fastholdt, at der er tale om udenrigsministerens ressort. Han mente ikke, man ville komme særligt meget ind på terrorlisterne på rådsmødet.

9. Kommissionens forslag til Rådets forordning om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation*

– Status

KOM (2010) 0105

Rådsmøde 3034 – bilag 2 (sammenfatning side 68)

KOM (2010) 0104 – bilag 1 (grundnotater og høringssvar af 17/5-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 447 (side 1156, senest behandlet i EUU 28/5-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Justitsministeren: Afslutningsvis vil jeg nævne dagsordenens punkt 9. Det er en sag, som udvalget også flere gange er blevet orienteret om.

Det drejer sig om et forslag om indførelse af lovvalgsregler i skilsmissesager gennem reglerne om forstærket samarbejde – populært kaldet Rom III.

Siden sidst har Rådet vedtaget en afgørelse, der bemyndiger en række medlemsstater til at etablere et indbyrdes samarbejde om lovvalg i skilsmissesager.

Herefter resterer vedtagelse af den forordning, der indeholder lovvalgsreglerne.

På rådsmødet i juni blev der opnået generel enighed om hovedelementer i denne forordning, men der mangler fortsat afklaring af en række spørgsmål. Endvidere har Europa-Parlamentet endnu ikke afgivet en udtalelse om forordningen.

På rådsmødet forventes formandskabet at komme med en statusorientering.

Pia Adelsteen studsede over den bestemmelse, der siger, at ægtefællerne selv kan vælge, hvilket lands lovgivning der skal følges i tilfælde af skilsmisse, og at hvis man ikke vælger noget, gælder lovgivningen i det land, som ægtefællerne er tættest knyttet til. Det kan også være lovgivningen i tredjelande. Hun syntes, det kunne være et problem for de muslimske ægteskaber, hvis en skilsmisse skal behandles efter sharialovgivning i Saudi-Arabien.

Line Barfod spurgte, om forslaget indeholder mulighed for, at en domstol kan tilsidesætte parternes lovvalg, hvis den mener, det fører til urimelige resultater. Hun forestillede sig en situation, hvor den ene part i ægteskabet mere eller mindre er blevet tvunget eller narret til at acceptere et bestemt lovvalg.

Justitsministeren betegnede det som en fuldstændig urimelig situation, hvis vi i Danmark skulle acceptere sharialovgivning, og nævnte, at forslaget indeholder en regel om, at man kan undlade at anvende lovvalget, hvis anvendelsen vil være åbenbart uforenelig med grundlæggende retsprincipper. Det vil klart dække sådanne tilfælde.

Line Barfod mente, betingelsen "i åbenbar strid med grundlæggende retsprincipper" er strengere end betingelsen "vil føre til urimelige resultater".

Justitsministeren henviste til, at bestemmelsen om "åbenbar strid med grundlæggende retsprincipper" er et almindeligt "ordre public" princip. Der er altid tale om en konkret vurdering. Han tilføjede, at man selvfølgelig kan komme ud for sager, hvor den ene af parterne fortryder, at hun har indgået en lovvalgsaftale, men det kan man ikke afhjælpe ved lovgivning.

Line Barfod var stadig bekymret for kvinder, som f.eks. i forbindelse med et tvangsægteskab havde skrevet under på en lovvalgsaftale, som giver urimelige resultater, både med hensyn til adgangen til skilsmisse, børn og bolig samt med hensyn til deling af formuen.

Pia Adelsteen var enig med ministeren i, at der er nogle ting, man må tage konsekvenserne af, men det bekymrede hende, hvis der er tale om tvang.

Justitsministeren sagde, at forslaget drejer sig om lovvalgsregler i forbindelse med skilsmissen. De formueretlige regler er noget andet.

NOT Om man kan tilsidesætte en lovvalgsaftale, som er indgået under tvang, må afgøres efter de regler, der gælder i den pågældende medlemsstat. Han lovede at fremsende et notat om sagen.

10. Det fælles europæiske asylsystem (CEAS)*

– Status

KOM (2010) 0171, KOM (2009) 0554, KOM (2009) 0551, KOM (2009) 0456, KOM (2009) 0447, KOM (2009) 0067, KOM (2009) 0066, KOM (2008) 0825, KOM (2008) 0820, KOM (2008) 0815

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0554 – bilag 1 (grundnotat af 17/5-10)

KOM (2009) 0551 – bilag 1 (grundnotat af 24/3-10)

KOM (2008) 0825 – bilag 1 (grundnotat af 14/4-09)

KOM (2008) 0820 – bilag 1 (grundnotat af 14/4-09)

KOM (2008) 0360 – bilag 1 (grundnotat af 19/12-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 158 (side 414, senest behandlet i EUU 27/11-09)

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 96, behandlet i EUU 16/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 13 (side 1643, behandlet i EUU 11/9-09)

EUU alm. del (08) – bilag 452 (side 1303, 1306 og 1307, behandlet i EUU 29/5-09)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Som I ved, har Kommissionen foreslået en række nye retsakter og ændringsforslag til eksisterende retsakter med henblik på at skabe et fælleseuropæisk asylsystem.

Retsakterne forhandles fortsat i Rådet, og på det kommende rådsmøde vil formandskabet give en status over forhandlingerne.

Det nuværende belgiske formandskab har besluttet at prioritere forhandlingerne af fire retsakter, nemlig Dublin- og EUODAC-forordningerne, flygtningedefinitionsdirektivet og direktivet om fastboende udlændinge.

Asylproceduredirektivet og direktivet om modtageforhold vil blive taget op til forhandling af kommende formandskaber.

Som bekendt har Danmark en parallelaftale til Dublinsystemet, mens de øvrige retsakter er omfattet af forbeholdet for retlige og indre anliggender.

Forhandlingerne om EUODAC-forordningen er tæt på at være afsluttede, mens forhandlingerne om Dublinforordningen fortsat har væsentlige udeståender, navnlig om den af Kommissionen foreslåede suspensionsmekanisme.

Der er i det væsentlige opnået enighed om ændringen i direktivet om fastboende udlændinge.

Forhandlingerne om flygtningedefinitionsdirektivet er nået langt, men der er fortsat en række udeståender, blandt andet om muligt ophør af flygtningestatus, internt flugtalternativ og indholdet af den internationale beskyttelse.

Europa-Parlamentet indgår også i forhandlingerne om disse forslag.

På mødet forventes formandskabet også at orientere om udbyttet af en konference om asyl, der blev afholdt i september i Bruxelles.

Jeg vil på mødet i næste uge tage formandskabets status til efterretning.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at forholdene i Grækenland i øjeblikket udfordrer det europæiske asylsystem, og nævnte, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har sagt, at Danmark ikke kan sende et vist antal asylsøgere tilbage til Grækenland. Tyskland og Storbritannien har sagt, at de vil dispensere fra Dublinforordningen og selv behandle asylansøgningerne. Hun vidste godt, at Danmark har en særlig ordning, men hun gættede på, at denne diskussion om Grækenland ville komme op på rådsmødet. Derfor rejste hun spørgsmålet, hvordan EU-landene kan løse problemet i fællesskab. Hun spurgte, om den danske regering har et bud herpå, idet det er åbenbart, at Grækenland ikke kan leve op til Dublinforordningens krav om en forsvarlig behandling af asylsøgere. Det vidste Europaudvalget fra Frontexrejsen.

Line Barfod var helt enig med Pia Olsen Dyhr i, at der er et kæmpe problem i relation til Grækenland. Hun mente også, der var en modstrid mellem Dublinforordningen, som siger, at man skal sende folk tilbage til det land, hvor de kom fra, og den forpligtelse, vi har til at beskytte ofre for menneskehandel. Hun tilføjede, at det især er et problem, hvis det drejer sig om børn.

Pia Adelsteen glædede sig til svaret vedrørende Dublinforordningen, idet hun mente, vi har et stort problem.

Integrationsministeren var klar over, at menneskerettighedsdomstolen i en række tilfælde har sagt, at vi ikke kan sende asylsøgere tilbage til Grækenland, hvilket Danmark selvfølgelig respekterer, men konsekvensen er jo, at der sidder asylsøgere i et retstomt rum. Det gik hun ud fra, at Dansk Flygtningehjælp og menneskerettighedsdomstolen har tænkt igennem, når de nu på samlebånd stopper sagerne.

Hun pegede på, at Dublinforordningen er en kodificering af et ældgammelt retligt begreb, nemlig princippet om første asylland. Det skal forhindre asylsøgere i at shoppe rundt og f.eks. søge asyl i tre lande. Derfor er det en ulykke, hvis det system bliver undergravet, eller hvis systemet bliver ændret. Derfor var hun meget opmærksom, hver gang en suspension af Dublinforordningen blev diskuteret i Rådet, og udtalte sig – sammen med andre lande – imod en suspension. Hun tilføjede, at hun nøje ville følge de enkelte sager og holde øje med, hvad menneskerettighedsdomstolen gjorde. Vi retter os efter de konkrete afgørelser, men kører ellers videre med Dublinforordningen.

Integrationsministeren bad Line Barfod uddybe, hvad hun mente med menneskehandel. Dublinforordningen handler om asylsøgere. Vi har nogle særlige beskyttelsesregler i Danmark, når det gælder ofre for menneskehandel, men det er ikke regeringens opfattelse, at det skal give et særligt asylgrundlag, at man påberåber sig menneskehandel.

Pia Olsen Dyhr støttede også princippet om første asylland, men det er oplagt, at Grækenland ikke kan overkomme at behandle asylsagerne, men blot skriver ansøgernes navne ned. Derfor syntes hun, man skulle finde en fælles løsning. Måske kunne et par af elementerne være, at man ydede økonomisk støtte til Grækenland eller foretog en fordeling af asylansøgerne.

Line Barfod pegede på, at alle de lande, der har tilsluttet sig Europarådets konvention om beskyttelse af ofre for menneskehandel, har påtaget sig en pligt til at indføre en refleksionsperiode, hvor ofrene har mulighed for at overveje, hvad der skal ske. Det er især et problem med børn, der tidligere er blevet opdaget af myndighederne i et andet land, men hurtigt er blevet hevet ud af det land og sendt til et andet land. Så kan man ikke bare sende dem tilbage til det første land, men må hjælpe dem der, hvor man har mulighed for det. Hun spurgte, om integrationsministeren ville se nærmere på det problem, idet hun tilføjede, at hun ikke sagde, at de alle sammen var reelle asylansøgere.

Integrationsministeren stillede det spørgsmål, hvad alternativet var til at håndhæve Dublinforordningen på den måde, vi gør det i Danmark. Vi tager netop et fælles ansvar og siger, at vi gerne vil være med til at opbygge en kapacitet i de lande, der har svært ved at etablere et asylsystem. Vi erkender, at det kræver en større koordinering. Som situationen har udviklet sig, har vi en fornemmelse af, at menneskerettighedsdomstolen stopper enhver sag, og at Dansk Flygtningehjælp laver en slags bunkebryllup. Derfor ville integrationsministeren overvåge området meget nøje. Hun tilføjede, at hun overvejede at tage et bilateralt møde med sine kolleger, der ser på sagen ligesom vi.

Med hensyn til menneskehandel gentog integrationsministeren, at hun mente, vi tilgodeser denne udfordring med de særlige regler, vi har, men at hun ikke mente, at menneskehandel skulle udgøre et særligt opholdsgrundlag. Hvis man ændrer Dublinforordningen, mente hun, man gik menneskesmuglernes ærinde.

Integrationsministeren gjorde opmærksom på, at det ifølge Dublinforordningen allerede i dag er sådan, at der er særlige regler om, at inden man sender børn tilbage, skal man vurdere konkret, om man kan bruge den undtagelse, der findes i Dublinforordningen. Integrationsministeren tilføjede, at hun inden sommerferien havde udsendt en instruks til Udlændingetjenesten om, at vi skal være særligt opmærksom på den undtagelse, som kan bruges over for særligt sårbare grupper.

11. Forslag til direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandstatsborgere*

– *Præsentation*

KOM (2010) 0378

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 9)

KOM (2010) 0378 – bilag 2 (grund- og nærhedsnotat af 22/9-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Kommissionen har den 13. juli 2010 fremsat forslag til to EU-retsakter om arbejdskraftindvandring, som forventes formelt præsenteret på rådsmødet.

Det er begge sager, som selvfølgelig vil komme op her i udvalget på et senere tidspunkt, når forhandlingerne for alvor er gået i gang.

Det ene forslag omhandler indrejse- og opholdsbetingelser for såkaldt virksomhedsinternt udstationerede – det er det, vi i Danmark kalder koncernansatte.

Hovedformålet med direktivet er at skabe mere attraktive vilkår for tredjelandstatsborgere, som bliver udstationeret til en virksomhed i EU, og derved styrke den samlede konkurrenceevne i EU.

Tiltrækning af kvalificeret arbejdskraft har i mange år været af stor betydning for regeringen, og vi har allerede i 2008 indført en koncernordning, som egentlig falder meget godt i tråd med det direktiv, som Kommissionen nu har foreslået.

Forslagets oplæg om sekundær mobilitet – altså muligheden for at tilbringe maksimalt 12 måneder i en anden medlemsstat, sådan at man kan rejse ud af det land, man i første omgang har fået opholdstilladelse til – kan give anledning til forskellige problemer. Vi er i starten af processen.

Danmark lægger i den forbindelse vægt på, at den anden medlemsstat, som man eventuelt kan flytte til, fortsat kan kræve, at de grundlæggende betingelser er opfyldt.

Vi er ikke langt, men vi er i gang med at vurdere de enkelte elementer i forslaget. Tilsyneladende ser det fornuftigt ud.

Direktivet er generelt blevet modtaget positivt af de andre medlemsstater.

Jeg tror ikke, der bliver den store debat på rådsmødet, da de fleste lande – som os – vil have brug for at kigge nærmere på forslaget

Da direktivet drejer sig om indvandring, gælder det danske forbehold naturligvis.

Pia Olsen Dyhr gjorde opmærksom på, at såvel Dansk Arbejdsgiverforening som LO har sagt, at det er vigtigt, at vi ikke i forbindelse med udstationerede tredjelandstatsborgere underminerer de danske regler om arbejdsvilkår og løn. Derfor spurgte hun, hvad den danske regerings holdning er hertil.

Kim Mortensen henviste til, at LO peger på, at det er et problem, at man ikke har sikret arbejdstagerrettigheder og ligeløn. Regeringen siger, at den er positiv, men vil vurdere enkelte elementer i forslaget. Han ville gerne vide, hvilke enkeltelementer det drejer sig om, og høre, om regeringens synspunkter er sammenfaldene med LO's.

Pia Adelsteen var lidt bekymret for, at især de mindre, lokale overenskomster på det danske arbejdsmarked kunne komme i klemme.

Integrationsministeren nævnte, at koncernordningen er ret ny på EU-plan, så vi følger den nøje. Vi er selvfølgelig optaget af, at danske løn- og arbejdsvilkår overholdes, for vi vil ikke have social dumping.

12. Forslag til direktiv om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde*

– *Præsentation*

KOM (2010) 0379

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 17)

KOM (2010) 0379 – bilag 3 (grund- og nærhedsnotat af 22/9-10)

KOM (2010) 0379 – bilag 1 (henvendelse af 27/8-10 fra LO)

KOM (2010) 0379 – bilag 2 (notat af 21/9-10 om den østrigske udtalelse)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Det var dette forslag, formanden nævnte ved begyndelsen af min forelæggelse. Det fastlægger betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på sæsonarbejde.

Formålet med forslaget er blandt andet at imødekomme EU's behov for sæsonarbejdere, da arbejdskraften inden for dette område – ifølge Kommissionens undersøgelser – i EU forventes at blive mindre og mindre i de kommende år.

Det er der andre, bl.a. nogle interesseorganisationer, der har stillet spørgsmålstegn ved. Man stiller spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt, at der er brug for denne arbejdskraft. I hvert fald kan jeg sige, at vi for Danmarks vedkommende ikke på nuværende tidspunkt ser noget specielt behov for at benytte os af sæsonarbejdere fra tredjelande. Vi ved også, at der er en række andre EU-lande, der er tøvende.

Det er klart, at hvis man fik et sådant direktiv, som regulerer arbejdsforholdene, kunne man på den anden side sige, at det ville have en gavnlig effekt i forhold til bekæmpelse af ulovlig indvandring af arbejdskraft samt ville hjælpe med til at forbedre forholdene for de pågældende sæsonarbejdere.

Direktivet stiller blandt andet krav til løn- og arbejdsforhold samt indkvartering. Det åbner desuden op for muligheden for, at man kan få en opholds- og arbejdstilladelse, der gælder til flere sæsoner, sådan at man kan vende tilbage uden at få en ny opholdstilladelse – f.eks. i 3 år.

Der er nogle lande, som har stillet spørgsmålstegn ved, om nærhedsprincippet er opfyldt. Jeg kan forstå, at det bl.a. var Østrig. Man føler sig ikke fuldstændigt overbevist om, at de forskelligartede behov for sæsonarbejde i medlemsstaterne kan tilgodeses med forslaget.

Vi er i færd med at vurdere dette spørgsmål.

Også dette forslag er omfattet af forbeholdet.

Jeg vil på rådsmødet tage Kommissionens præsentation til efterretning – for det er kun en præsentation. Så ser vi sammen på det på et senere tidspunkt, når vi er nået lidt længere.

Formanden nævnte, at Europaudvalget er orienteret om, at der også vil komme negative udtalelser fra andre parlamenter. Hun tilføjede, at Europaudvalget i august måned var på besøg i Tyrkiet og Grækenland netop for at studere Frontex, så udvalget er klædt meget godt på til at tage debatten.

Pia Olsen Dyhr henviste til, at der i samlenotatet står, at Kommissionen vurderer, at der er behov for sæsonarbejdere. Behovet er måske størst i de sydlige lande. LO mener – og en større international undersøgelse viser det også – at der ikke er behov for sæsonarbejdere i Danmark. På den baggrund ville hun gerne have nogle tal for sæsonarbejdere i Danmark.

Kim Mortensen sagde, at det er klart, at det, der optager den danske fagbevægelse, er risikoen for social dumping, altså at sæsonarbejderne trykker løn og arbejdsvilkår. Derfor ville han gerne vide, hvordan regeringen stiller sig hertil.

Line Barfod beskæftigede sig med konfliktretten, hvorefter danske fagforeninger har ret til at konflikte for at sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår. Hvorvidt der er behov for sæsonarbejdere, afhænger vel også af, hvilken løn man er villig til at give. Hun nævnte, at man i Sverige havde importeret thailandske arbejdere til at plukke bær og så havde konfiskeret deres pas, indtil de havde tjent penge nok til at betale flybilletten. Det betegnede hun som slaveri.

Pia Adelsteen erklærede sig enig med integrationsministeren med hensyn til sæsonarbejdere. Med den store arbejdsløshed, der er i EU, syntes hun ikke, vi skal importere arbejdskraft.

Integrationsministeren mente ikke, vi havde behov for sæsonarbejdere. Der er rejst tvivl om, hvorvidt Kommissionens påstand om, at der er behov for sæsonarbejdere i Europa, overhovedet er rigtig. Men hvis der er det, må der være en arbejdsretlig beskyttelse af de pågældende. Regeringen er opmærksom på LO's høringsvar, og hvad der i øvrigt siges fra organisationerne.

- Udg. 13. Grøn bog om familiesammenføring**
– *Præsentation*
Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 24)

Punktet var udgået.

14. Forslag om ændring af visumforordningen vedrørende Taiwan og Nordmarianerne

– *Drøftelse*

KOM (2010) 0358

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 27)

KOM (2010) 0358 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 16/9-10)

Integrationsministeren: Kommissionen har fremsat et forslag om ændring af visumforordningen, som regulerer, hvilke tredjelandstatsborgere som skal være visumfri ved indreisen i Schengenområdet.

Ved vedtagelsen bliver borgere fra Taiwan og Nordmarianerne visumfrie.

Det støtter regeringen fuldt ud forslaget. Det er selvfølgelig en betingelse, at der er tale om gensidighed.

Pia Adelsteen var rigtig glad for, at borgere fra Taiwan får visumfrihed.

15. Forslag om undertegnelse og indgåelse af aftaler mellem Den Europæiske Union og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold

– *Drøftelse*

KOM (2010) 0409, KOM (2010) 0410, KOM (2010) 0419,
KOM (2010) 0420

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 30)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

16. Status for gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS)

– *Status*

KOM (2009) 0473

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 34)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 690, senest behandlet i EUU
12/2-10 – punktet ikke omtalt)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

17. Kommissionens sjette rapport om visumreciprocitet

– *Præsentation*

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 37)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 57 (side 99, senest behandlet i EUU
16/10-09)

EUU alm. del (09) – bilag 13 (behandlet i EUU 11/9-09)

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde
retlige og indre anliggender 24.-25/7-08)

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

18. Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Pakistan vedrørende tilbagetagelse af personer med ulovligt ophold*

– *Vedtagelse*

KOM (2009) 0106

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 40)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V.
Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabon-
traktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren nævnte ikke dette punkt.

19. Forslag til ændring af Frontex-forordningen*

– Tidlig forelæggelse

KOM (2010) 0061

Rådsmøde 3034 – bilag 1 (samlenotat side 43)

KOM (2010) 0061 – bilag 1 (grundnotat af 31/5-10)

*) Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse.

Integrationsministeren: Kommissionen har tidligere i år fremsat forslag om ændring af Frontexforordningen. Jeg har tidligere redegjort for sagen.

Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men jeg ønsker alligevel at redegøre for sagen i dag, da det ikke kan udelukkes, at den vil komme på dagsordenen i slutningen af året uden en længere drøftelse.

Formålet med forslaget er at styrke, præcisere og effektivisere EU's grænseagentur Frontex, der som bekendt blev oprettet i 2004.

Som noget nyt foreslås det blandt andet gjort muligt for Frontex at købe eller lease sit eget udstyr.

Herudover foreslås det, at der dannes faste puljer med grænsevagter og teknisk udstyr til brug for indsættelse i Frontex' operationer. Der lægges ligeledes op til forbedrede muligheder for samarbejde med tredjelande og internationale organisationer.

Det er værd at minde om, at det fortsat er hver enkelt medlemsstat, som har ansvaret for beskyttelsen af deres egne dele af de fælles ydre grænser.

Der er ikke fra Kommissionens side lagt op til, at Frontex' budget skal udvides med den nye forordning.

Jeg kan i øvrigt henvise til samlenotatet.

Danmark deltager på grund af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forordningen, men i og med at forordningen er en udbygning af Schengenreglerne, skal Danmark efterfølgende tage stilling til, hvorvidt vi vil implementere forordningen i dansk ret på mellemstatsligt grundlag.

Vi har, som jeg tidligere har sagt det, været meget optaget af samarbejdet i Frontex og støtter selvfølgelig en videre udvikling, der styrker indsatsen.

Vi arbejder for, at systemet vedrørende medlemslandenes bidrag til Frontex i form af teknisk udstyr og personel gøres så fleksibelt som muligt, således at der tages højde for, hvad der rent faktisk er behov for, og hvad det rent faktisk er muligt for medlemsstaterne at stille til rådighed.

Når forslaget er endeligt vedtaget, agter regeringen at meddele Rådet, at Danmark i medfør af protokollen om Danmarks stilling vil gennemføre forordningen i dansk ret på mellemstatsligt grundlag. Forordningens gennemførelse kræver ikke lovændringer.

Line Barfod spurgte, om integrationsministeren synes, det er godt, at vi har et system, hvor der ligger patruljebåde i Middelhavet og sørger for at holde flygtninge ude, så de drukner, eller om hun syntes, vi skulle finde andre måder, hvorved man kan sikre EU's grænser.

Integrationsministeren ville ikke svare på et spørgsmål, om hun syntes, det var godt, at folk druknede.

Line Barfod ville formulere sig anderledes: Synes integrationsministeren, at det er en god måde at håndtere det på, at man i Middelhavet, hvor der kommer rigtigt mange skibe i synkefærdig tilstand, har patruljebåde, som sørger for, at disse både ikke kommer ind i europæisk farvand – hvorfor realiteten er, at en hel del af de mennesker drukner?

Anne-Marie Meldgaard spurgte, om integrationsministeren ikke mener, at menneskesmugling i Middelhavet er et fælles europæisk problem, som vi må søge at løse på en menneskelig ordentlig måde, uanset om man har Frontexaftalen. Hun pegede på, at flygtningestrømmen flytter sig hele tiden. Den startede i Spanien og Portugal, men er nu flyttet til Grækenland og Tyrkiet.

Integrationsministeren støttede varmt, at der gennemføres tilbagetagelsesaftaler, som gør, at de mennesker ikke sejler ud på Middelhavet. Det var noget, hun havde fokus på, når hun talte med sine kolleger i EU-sammenhæng.

21. Siden sidst

Mundtlig orientering om væsentlige, verserende retssager ved Domstolen på Integrationsministeriets område

a) C-307/09-309/09, Vicoplus

EUU alm. del (09) – bilag 455 (notat af 2/7-10)

Integrationsministeren: Jeg vil orientere om en sag, som behandles af EU-Domstolen. Nu har vi jo aftalt, at jeg skal gøre det. Sagen kan måske forekomme at være lidt forældet, idet den vedrører den overgangsordning, der var i forbindelse med østudvidelsen. Danmark havde som bekendt en overgangsordning, og der var også andre lande, der havde en overgangsordning.

Sagen er nu på generaladvokatniveau.

Sagen vedrører den nederlandske overgangsordning for arbejdskraftens fri bevægelighed over for Polen.

Udvalget har den 2. juli 2010 modtaget et notat til orientering om regeringens deltagelse i sagen.

Overgangsordningen gav, som I husker, i perioden 2004-2009 medlemslandene mulighed for at stille krav om arbejdstilladelse til arbejdstagere fra de daværende nye EU-lande, herunder Polen, med henblik på at undgå forstyrrelser af arbejdsmarkedet.

Det centrale spørgsmål i sagen er, om medlemslandene i overgangsperioden kunne stille krav om arbejdstilladelse for personer, der blev stillet til rådighed f.eks. via vikarbureauer.

Denne form for formidling af arbejdskraft betragtes normalt som en tjenesteydelse og ikke som en del af arbejdskraftens frie bevægelighed.

Regeringen gik ind i sagen, fordi Danmark – på lige fod med Nederlandene – i forbindelse med udvidelsen af EU i 2004 besluttede at indføre en overgangsordning for arbejdskraftens frie bevægelighed.

Regeringen besluttede i den forbindelse, at kravet om arbejdstilladelse for vandrede arbejdstagere også skulle gælde for vikarer og andre personer, der blev stillet til rådighed for en dansk arbejdsgiver, uanset at formidling af beskæftigelse og vikarbureauvirksomhed normalt betragtes som levering af en tjenesteydelse.

Regeringen fandt, at der var holdepunkter for den beslutning, som vi traf i Danmark, i tidligere praksis fra EU-Domstolen.

Nu er sagen altså indbragt for generaladvokaten, og generaladvokaten afgav udtalelse i sagen den 9. september 2010. Generaladvokaten konkluderer i sit forslag til afgørelse, at arbejdskraft, der stilles til rådighed – i denne relation – må ligestilles med vandrede arbejdstagere fra EU-landene og derfor er omfattet af overgangsordningen.

Dette er i overensstemmelse med den danske holdning.

51. Europaudvalgsmøde 1/10-10

Mødet slut kl. 13.05.

Ref.: BE/sra